

Brüssel, 18. oktoober 2023
(OR. en)

14050/23
ADD 1

JAI 1294
JUSTCIV 146
FREMP 282
RELEX 1170
COASI 173

I/A-PUNKTI MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Eelmise dok nr:	13870/23
Teema:	Tsiviil- ja kaubandusajjade kohtu- ja kohtuväliste dokumentide välisriikides kättetoimetamist käsitlev 1965. aasta Haagi konventsioon: Singapuri ühinemise suhtes võetav seisukoht – Heakskiitmine – Tšehhi ja Prantsusmaa ühisavaldus

Delegatsioonidele edastatakse lisas alaliste esindajate komitee koosoleku ja nõukogu istungi protokollidesse kantav Tšehhi ja Prantsusmaa ühisavaldus.

Tšehhi ja Prantsusmaa ühisavaldus

Tšehhi ja Prantsusmaa hoiduvad hääletamast seisukoha üle, mis võetakse seoses Singapuri ühinemisega 1965. aasta Haagi konventsiooniga tsiviil- ja kaubandusasjade kohtu- ja kohtuväliste dokumentide välisriikides kättetoimetamise kohta (edaspidi „dokumentide kättetoimetamise Haagi konventsioon“).

Tšehhi ja Prantsusmaa kahtlevad endiselt, kas soovitus COREPERi ja Euroopa Liidu Nõukogu poolt Singapuri dokumentide kättetoimetamise Haagi konventsiooniga ühinemise suhtes võetava seisukoha kohta, nagu see on esitatud dokumendis 14050/23, on vajalik ja korrektne.

Selles märgitakse selgesõnaliselt, et dokumentide kättetoimetamise Haagi konventsioon kuulub ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 2 kohaselt täielikult ELi ainuvälispädevusse, kuna konventsiooni sätteid võivad mõjutada või muuta tsiviil- ja kaubandusasjade kohtudokumentide või kohtuväliste dokumentide kättetoimetamist käsitlevate ELi ühiste õigusnormide kohaldamisala. Kuna dokumentide kättetoimetamise Haagi konventsiooni sätteid ei kohaldata liikmesriikidevahelistes suhetes, vaid üksnes juhul, kui asjaga on seotud kolmas riik, on aga kaheldav, kas ELi ühiste õigusnormide mõjutamine või muutmine on seejuures üldse võimalik.

Tšehhi ja Prantsusmaa ei pea kõnealust soovitust pretsedendiks muude ühinemiste puhul dokumentide kättetoimetamise Haagi konventsiooniga ega Euroopa Liidu muude meetmete puhul, mille eesmärk on reguleerida võrreldavaid valdkondi, kus Euroopa Liidu ainuvälispädevus võib mängida rolli, kuid mille puhul liikmesriigid ei ole selles kokku leppinud.
